

загледахъ плахо и нѣкакъ-си, като хора, които се събудятъ отъ единъ тежъкъ сънъ.

Една усмивка отъ щастие едвамъ проби ледножълтата кора на лицата имъ, която имъ бѣ прилѣпилъ страхътъ...

Нови радостни ржкопкъскания се раздадохъ отъ укрѣплението.

XXX.

Стрѣмска долина пламнала!

— Чудно, чудно... Необяснимо... Ужасно! И до тоя часъ още нищо... Какво правятъ тѣ? какво върши Бѣла-Черкова? Мълчатъ, като умрѣли... Мълчатъ...! Ужасно мълчание! страшно... Не смѣхъ да помисля, че тамъ сж сгърнжли ржцѣ и благоразумствоватъ... Дали не казва право, самата истина, тоя идиотъ? Но тамъ е Соколовъ, тамъ е Поповъ, тамъ е редакторътъ... Тамъ сж моитѣ соколи... Испитани момци, горещи глави. Какво чакатъ? или менъ чакатъ? но ако се не яви, или пукнѣ азъ, нѣма ли да правятъ нищо? или сж глухи и слѣпи та не виждатъ! Клисуре, възстанѣла, Копривница възстанала, Панагюрище възстанало, Срѣдня-Гора пламти! Само Стрѣмска долина спи! Или се е пакъ случило нещастие? или нѣкакво извънредно прѣпятствие? Но това е невъзможно! Ако Бѣла-Черкова не може да възстане, тя може да прати поне една чета отъ десетина души, макаръ... Тя може да ободри другитѣ... Но тя стои, стои!.. Всичкитѣ извѣстия подтвърждаватъ това... А такива страшни въодушевления!.. Такива сериозни приготовления бѣхж... Далі сжщото вършатъ и другитѣ мѣста! Поразия, проклетие Божие вси надъ България тогава!..

Съ тие мрачни мисли, Огняновъ, прѣдрѣшенъ, като турчинъ, вмжкваше се днесъ прѣдпазливо изъ дола на Стара-Рѣка въ Стрѣмска-Долина.